

[Kristen Amby.]

10 000 Kr. for sin Forretning, fordi han maa-
ske vil købe en anden i en anden By eller et
andet Kvarter, som han maaske ogsaa skal
give 10 000 Kr. for, skal betragtes som en
Slags Spekulationsfortjeneste — i Modsæt-
ning til det, en Ejendom kan være steget
med gennem Aarene, enten det nu er fast
Ejendom i Byen eller paa Landet —, eller
at en Læges Formueforøgelse, fremkommet
ved Salg af hans Praksis, ogsaa skal betrag-
tes som Spekulationsfortjeneste.

Hvis man vilde, kunde man have sagt:
Fra nu af skal det være saadan, og saa kunde
man i alt Fald have talt om det. Hvis alle
de paagældende blev enige derom, kunde
man sige til Læger og andre: Værsgo, fra
nu af har I overalt at opføre — det bliver
mere eller mindre skønsmæssigt — en vis Del
paa jeres Selvangivelsesblanket som Ind-
tægt af noget, vi ikke rigtig kan faa fat i,
men som vi skønner jeres Praksis er mere
værd. Men her rammer man — og det maa
man ikke glemme — paa een Gang og ram-
mer meget, meget haardt.

Hvis en Læge sælger sin Praksis, naar
han er en gammel Mand, og han har haft
en Indtægt paa en Snes Tusind Kroner —
det er vist meget almindeligt — og han i
Afstaaelse faar de halvanden Gang Ind-
tægten, altsaa 30 000 Kr., saa skal de
15 000 Kr. beskattes som Indtægt, det vil
sige, han faar en skattepligtig Indkomst paa
35 000 Kr. Det kan være et helt Velfærd-
spørgsmaal for denne Mand.

Jeg giver ikke en Døjt for den Betragt-
ning, at han *har* haft saa meget, og saa
har han Raad til det. For saa kan vi naa
til den Betragtning, at alle Mennesker med
mere end 4 000 Kr.'s Indtægt skal aflevere,
hvad de har derudover, til Staten.

Jeg kan ikke begribe efter de Betragt-
ninger, der har været fremført ikke blot
fra vor Side, men ogsaa af det ærede Medlem
Hr. Hassing-Jørgensen og mange andre
ved første Behandling, at der ikke er kommet
mere ud af Forhandlingerne. Jeg indrømmer
naturligvis, at de Ændringer, der er fore-
slaaet, er Forbedringer i Forhold til det
horrible Lovforslag, Ministeren fremsatte,
men jeg synes, det af alle Grunde havde
været rigtigere, om Ministeren havde,
om jeg saa maa sige, ladet være med at ride
sin Kæphest i en Tid som den, vi nu lever i.

Finansministeren (V. Buhl): Idet jeg
takker Udvalgets Flertal for dets Tilslut-
ning til Lovforslaget med de nu foreslaaede
Ændringer, skal jeg udtale min Anerkendelse

af den store Interesse og Forstaaelse —
og ogsaa af den store Grundighed —, hvor-
med man inden for Udvalget har behandlet
de foreliggende Spørgsmaal. Jeg vil ogsaa
gerne udtale min Tilfredshed med, at det
ved gensidig Imødekommethed og For-
handlingsvilje er lykkedes at naa til Enig-
hed mellem de 4 af de i Udvalget repræsen-
terede 5 Partier om Lovforslagets Gennem-
førelse paa det nu foreliggende Grundlag.
Desværre er det ikke lykkedes at faa det
femte Parti med, men jeg skal dog ogsaa
her gerne erkende, at dette hverken skyldes
manglende Interesse eller manglende For-
staaelse hos den ærede Ordfører for det kon-
servative Parti — men der har aabenbart
været stærkere Kræfter, som har for-
hindret, at der blev fuldstændig Enighed i
Udvalget.

Det glæder mig dog, at der hos samtlige
5 Partier er Enighed om det Ændrings-
forslag, der er stillet vedrørende Skatte-
frihed for Sømændenes Krigstillæg. Jeg
synes, der her fra hele Rigsdagens Side —
i alt Fald indtil videre fra de Partier, der
har været repræsenteret i Udvalget — er
vist en rimelig, men ogsaa en smuk Hensyn-
tagen til de Landsmænd, som for Tiden er
ude i den store Risiko, og som ærlig for-
tjener denne Paaskønnelse.

Den ærede konservative Ordfører har
udtalt større eller mindre Tilslutning til
andre Punkter i Lovforslaget, men har
stillet sig afvisende, i Særdeleshed over for
§ 4, men ogsaa over for § 6.

Saaledes som den konservative Be-
tænkning foreligger, er den ikke Udtryk
for nogen Stillingtagen til Realiteterne i
Lovforslaget — man har simpelt hen dæk-
ket sig bag Skattekommissionen. Jeg kan
ikke erkende, at der er nogen Berettigelse
for det Synspunkt, der er gjort gældende:
at der gennem Statsministerens Aabnings-
tale skulde være skabt en Forventning om,
at der ikke ved midlertidig Lovgivning
skulde kunne ske Ændringer ogsaa i Lig-
ningsreglerne. Der er bl. a. i Aabningstalen
udtrykkelig henvist til den af mig bebudede
Ændring i Reglerne for Indkomstbeskat-
ningen ved Avance af Aktiesalg, hvad der
jo — det erkender jeg — er en principiel
Ændring i den bestaaende Lovgivning, saa
længe som nu denne Lov er gældende, men
at denne principielle Ændring vilde blive
foreslaaet, er, som sagt, udtrykkelig nævnt
i Aabningstalen, som i det hele angaaende
Skattekommissionen kun har fastslaaet dette
ene, at Regeringen ikke i den foreliggende
Situation kunde fremkomme med de Re-